

تجش از حضرت خواجہ حضرت علیہ الصلوٰۃ والسلام یافتند
چنان بود کہ خواجہ عارف علیہ الرحمہ از بچکان و بزرگان
خواجہ عبدالغنی رحمہ اللہ طلبہ بودہ است خواجہ حضرت خواجہ
حضرت علیہ السلام بخدمت رفتندی حضرت خواجہ حضرت علیہ
رسیدند و دیدند کہ حضرت خواجہ عارف از برای آنکہ آ
نزدیک در دیده پا خود بر کرد حضرت خواجہ علیہ السلام
چون آن حال مشاهده کردند دست شفقت بر سر خواجہ
عارف علیہ السلام فرود آوردند کہ عارف شود بیک
نفس حضرت خواجہ حضرت علیہ السلام چنان شدند **شعر**
عارف ز ہزار بادشاہ فرات **دایم** بخصو حضرت بگویند
تو کی دانی کہ حال عارفی چون **ب** با تو حکم از جہان **و**
تا بد آنکہ نظر و پستان خدا را **ا** تو ما دار **و** کہ **نقل** **ک**
سند ظان **م** شایخ ابو سعید بو کثیر فرس کہ در حق حضرت خواجہ
عارف چنان تشریف نمود کہ خانہ ان خواجہ عارف
دائما معمور باد و سبب نیز دعائے او بود کہ محمد خاتم

کہ خادم حضرت خواجہ عارف بودند از حضرت خواجہ اجازت
خواست کہ بخدمت شیخ ابو سعید فرس کہ رود خواجہ بود
گردند سبب متن جهت خادم گفت کہ ہر کہ پیش شیخ
میرود سبب قفای بخورد تا باشد کہ ہر کہ پیش شیخ کہ
بر سرین رسد حدائق برین رحمہ اللہ حضرت خواجہ عارف
علیہ الرحمہ اجازت داد کہ خادم رفت چون پیش رسید شیخ اجازت
دادند کہ در خانقاہ در پیش شیخ در آمدہ چون فرمود
شد شیخ بردست محمد خادم ابتدا بخدمت محمد خادم در کتب
غالیہ و بعد از آن از جانب جب طہم فرود آمد آثار شیخ
بر رسید کہ ترا خنام است گفت معذور دارم کہ جانیت
دہان من با دم است ای شیخ بسم کہ در شیخ فرمودند کہ
خانہ ان شیخ ترا معمور دار **و نقل** **ک** جماعتی از اہل کربلا
ہوا بر پدید آوردند و از زاری حضرت خواجہ چہان کہ در
حضرت خواجہ علیہ الرحمہ خادم را فرمودند کہ این جماعت را از خانقاہ
در آید کہ خلاف سنت کردند اجازت حوائی ما در آن فرمودند